

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2019 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Garncarz

Protokolant: Dominika Gorząd

po rozpoznaniu w dniu 4 czerwca 2019 r. we Wrocławiu na rozprawie sprawy

z powództwa T. S.

przeciwko U. M. im. P. we W.

o wynagrodzenie

I. zasądza od strony pozwanej (...) im. P. we W. na rzecz powódki T. S. kwotę 8.953,38 zł (osiem tysięcy dziewięćset pięćdziesiąt trzy zł 38/100) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty:

- 4.680 zł od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty;

- 3.276 zł od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

- 997,38 zł od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. umarza postępowanie w zakresie cofniętego powództwa;

IV. koszty postępowania stron wzajemnie znosi;

V. orzeka, że nieuiszczone koszty sądowe ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 6 listopada 2017 r. (data prezentaty Sądu) powódka T. S. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od strony pozwanej (...) im. P. we W. kwoty 24 960,00 zł tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadwymiarowych wraz z odsetkami za rok akademicki 2013/2014 od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty, a za rok akademicki od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty (k. 2, 12).

Uzasadniając swoje stanowisko w sprawie powódka wskazała, że w okresie od dnia 15 lutego 1989 r. do dnia 30 września 2015 r. była zatrudniona u strony pozwanej na podstawie umowy o pracę i świadczyła pracę zgodnie z powierzonym jej zakresem obowiązków. Podniosła, że w roku akademickim 2013/2014 i 2014/2015 wypracowała łącznie 640 godzin nadwymiarowych, za które nie otrzymała wynagrodzenia. Zgodnie z uregulowaniami wewnątrzzakładowymi każda godzina wynagradzana była stawką 39,00 zł, co łącznie daje kwotę 24 960,00 zł brutto. Powódka podała, że w roku akademickim 2013/2014 wykonała 366 godzin nadwymiarowych w ramach realizacji obowiązków w Studium Wychowania Fizycznego i Sportu, natomiast w roku akademickim 2014/2015 70 godzin w Studium Wychowania Fizycznego i Sportu, 84 godziny w ramach Sekcji Socjalnej oraz 120 godzin na rzecz Sekcji Sportowej Koszykówki Kobiet. Powódka podniosła również, że zgłosiła powyższe roszczenia stronie pozwanej, która

uznała je częściowo – za rok akademicki 2014/2015 w kwocie 8 190 zł brutto, jednak nie wypłaciła żadnej kwoty. Uzasadniając żądanie w zakresie odsetek powódka wskazała, że strona pozwana dokonywała wypłaty wynagrodzenia za godziny nadliczbowe za przepracowany rok akademicki pod koniec grudnia w danym roku kalendarzowym, tj. za rok 2013/2014 do 31 grudnia 2014 r., a za rok 2014/2015 do 31 grudnia 2015 r.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na jej rzecz kosztów sądowych i kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (k. 21-22).

W pierwszej kolejności strona pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczenia o wypłatę wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe za rok akademicki 2013/2014. Ponadto wskazała, że powódkę zatrudnioną na stanowisku starszego wykładowcy obowiązywało pensum dydaktyczne w wysokości 360 godzin. Podniosła, że zgodnie z brzmieniem uchwały Senatu obowiązującej w roku akademickim 2013/2014 powódka nie otrzymała wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe, gdyż wówczas prowadzenie sekcji sportowych oraz zajęć nieobowiązkowych z wychowania fizycznego nie wchodziło w zakres prowadzenia zajęć dydaktycznych. Odnośnie natomiast roku akademickiego 2014/2015 strona pozwana wskazała, że pomimo iż godziny dydaktyczne również nie obejmowały zajęć nieobowiązkowych i sekcji sportowych, w wyniku ugody z powódką uznała ona 60 godzin zajęć nieobowiązkowych i 120 godzin sekcji sportowych zrealizowanych przez powódkę za godziny ponadwymiarowe. Tym samym naliczono wynagrodzenie za 210 godzin po 39 zł, tj. 8 190 zł brutto (5 707,11 zł netto), które wypłacono powódce. W ocenie strony pozwanej roszczenie za rok akademicki 2014/2015 zostało więc w całości zaspokojone.

Pismem z dnia 16 marca 2018 r. powódka cofnęła pozew wraz ze zrzeczeniem się roszczenia w części dotyczącej kwot: 2 730 zł brutto, tj. za 70 godzin ponadwymiarowych zrealizowanych w ramach obowiązków w Studium Wychowania Fizycznego w roku akademickim 2014/2015 oraz kwoty 4 680 zł brutto za 120 godzin ponadwymiarowych w ramach prowadzenia Sekcji Sportowej Koszykówki Kobiet w roku akademickim 2014/2015 (k. 65).

Następnie pismem z dnia 5 czerwca 2018 r. powódka cofnęła pozew wraz ze zrzeczeniem się roszczenia w części dotyczącej kwoty 4 914 zł brutto za 126 godzin ponadwymiarowych przepracowanych w roku akademickim 2013/2014 (k. 101).

Powódka domagała się więc ostatecznie zasądzenia od strony pozwanej następujących kwot:

1. 9 360 zł brutto za 240 godzin ponadwymiarowych w ramach prowadzenia zajęć wychowania fizycznego w roku akademickim 2013/2014 z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty;
2. 997,38 zł stanowiącej odsetki za opóźnienie obliczone od dnia wymagalności kwoty 8 190 zł brutto, tj. od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia jej zapłaty, tj. 26 września 2017 r. - wraz z dalszymi odsetkami ustawowymi od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty;
3. 3 276 zł brutto za 84 godziny ponadwymiarowe w związku z prowadzeniem sekcji socjalnej w roku akademickim 2014/2015 wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty.

Ponadto powódka w związku z częściowym cofnięciem pozwu wniosła o nieobciążanie jej kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego na podstawie art. 102 k.p.c.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka T. S. pozostawała zatrudniona przez stronę pozwaną (...) im. P. we W. od dnia 1 lutego 1989 r., początkowo na podstawie umów o pracę na czas określony, a od dnia 1 października 1991 r. na podstawie mianowania, w tym od dnia 1 października 2007 r. na stanowisku starszego wykładowcy w Studium Wychowania Fizycznego i Sportu na czas określony w pełnym wymiarze czasu pracy. Stosunek pracy wygasł z dniem 30 września 2015 r. w związku z upływem okresu mianowania.

Dowód: akta osobowe powódki (w załączeniu do akt sprawy), w tym:

- umowa o pracę z dnia 6 lutego 1989 r. - k. 1, z dnia 5 września 1989 r. - k. 3, z dnia 28 sierpnia 1991 r. - k. 7
- pismo Rektora Akademii Medycznej im. (...) we W. z dnia 27 września 1991 r. - k. 10,
- uchwała nr 445 Senatu A. M. we W. z dnia 10 września 2007 r. - k. 50
- pismo Rektora A. M. we W. z dnia 1 października 2007 r. - k. 54;
- świadectwo pracy z dnia 30 września 2015 r. - cz. C, k. 7.

W dniu 7 stycznia 2003 r. powódka wyraziła zgodę na realizację zajęć dydaktycznych w godzinach ponadwymiarowych zgodnie z art. 102 ust.1 ustawy z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym.

Dowód: akta osobowe powódki (w załączeniu do akt sprawy) – oświadczenie z dnia 7 stycznia 2003 r. - k. 44.

Zgodnie z obowiązującą w roku akademickim 2013/2014 uchwałą nr 1275 Senatu (...) we W. w sprawie zasad ustalania zakresu obowiązków nauczycieli akademickich, rodzajów zajęć dydaktycznych objętych zakresem tych obowiązków, w tym wymiaru zadań dydaktycznych dla poszczególnych stanowisk, zasad obliczania godzin dydaktycznych oraz zasad powierzania i rozliczania zajęć w godzinach ponadwymiarowych w roku akademickim 2013/2014, czas pracy nauczyciela akademickiego określany był zakresem jego obowiązków dydaktycznych, naukowych i organizacyjnych. Szczegółowy zakres, wymiar i rozkład obowiązków nauczyciela akademickiego ustalał kierownik jednostki organizacyjnej Uczelni, w której nauczyciel był zatrudniony (§1 ust 1 i 3).

Zakresem obowiązków nauczycieli akademickich objęte było prowadzenie zajęć dydaktycznych ujętych w planach studiów dla poszczególnych kierunków, form i poziomów studiów, zaliczanych do pensum w formie wykładów, ćwiczeń, seminariów, zajęć praktycznych, lektoratów, zajęć wychowania fizycznego, zajęć fakultatywnych. Do zakresu obowiązków należały również prace organizacyjne, nie wliczane do pensum, np. wykonywanie innych prac związanych z procesem dydaktycznym, takich jak konsultacje, hospitacje, dyżury dydaktyczne, przeprowadzanie kolokwium, sprawdzianów, opracowywanie sylabusów lub recenzowanie prac magisterskich i licencjackich, samokształcenie i podnoszenie kwalifikacji zawodowych (§2 ust. 1 i 4).

Pensum dydaktyczne stanowiło obowiązkowy roczny wymiar zajęć dydaktycznych nauczyciela akademickiego, wynikający z zatrudnienia na Uczelni w pełnym wymiarze czasu pracy (§3 ust. 1). Pensum dydaktyczne dla pracowników dydaktycznych zatrudnionych na stanowisku starszego wykładowcy wynosiło 360 godzin rocznie (§4 ust. 1 pkt c).

W przypadku wykonywania zajęć dydaktycznych ponad roczne pensum nauczycielowi akademickiemu przysługiwało dodatkowe wynagrodzenie z tytułu godzin ponadwymiarowych według obowiązujących na uczelni stawek. Liczba godzin ponadwymiarowych stanowiła różnicę pomiędzy liczbą godzin faktycznie przeprowadzonych zajęć dydaktycznych a liczbą godzin stanowiących wymiar pensum podstawowego (§9 ust. 1 i 2). W przypadkach uzasadnionych koniecznością realizacji programu kształcenia nauczycielowi akademickiemu mogło zostać powierzone prowadzenie zajęć dydaktycznych w godzinach ponadwymiarowych do wysokości nieprzekraczającej 1/2 wymiaru pensum w przypadku pracowników dydaktycznych. Powierzenia prowadzenia zajęć dydaktycznych w godzinach ponadwymiarowych, których wysokość przekraczała ten limit, wymagała pisemnej zgody nauczyciela akademickiego. Decyzję o powierzeniu prowadzenia zajęć w godzinach ponadwymiarowych podejmował Prorektor ds. Dydaktyki na wniosek kierownika jednostki organizacyjnej zaakceptowany przez dziekana właściwego wydziału (§ 10 ust. 1,2 i 4).

Dowód: uchwała nr 1275 Senatu (...) we W. z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie zasad ustalania zakresu obowiązków nauczycieli akademickich, rodzajów zajęć dydaktycznych objętych zakresem tych obowiązków, w tym wymiaru zadań dydaktycznych dla poszczególnych stanowisk, zasad obliczania godzin dydaktycznych oraz zasad powierzania i rozliczania zajęć w godzinach ponadwymiarowych w roku akademickim 2013/2014 - k. 27-28.

W roku akademickim 2013/2014 powódka zrealizowała 726 godzin zajęć, w tym 360 godzin w ramach pensum, 120 godzin zajęć nieobowiązkowych wychowania fizycznego, 120 godzin sekcji sportowych i 126 innych godzin ponadwymiarowych. Powódka otrzymała wynagrodzenie za 126 godzin ponadwymiarowych w styczniu 2015 r.

Dowód:

- oświadczenie powódki z dnia 7 października 2014 r. - k. 29;
- rozliczenie godzin dydaktycznych w roku 2013/2014 w Studium Wychowania Fizycznego i Sportu – k. 30;
- karta pracownika – k. 95;
- lista płac z dnia 29 stycznia 2015 r. - k. 96.

W roku akademickim 2014/2015 obowiązywała uchwała nr 1418 Senatu (...) we W. z dnia 25 czerwca 2014 r. w sprawie zasad ustalania zakresu obowiązków nauczycieli akademickich (...) we W., rodzajów zajęć dydaktycznych objętych zakresem tych obowiązków, w tym wymiaru zadań dydaktycznych dla poszczególnych stanowisk, zasad obliczania godzin dydaktycznych oraz zasad powierzania i rozliczania zajęć w godzinach ponadwymiarowych w roku akademickim 2014/2015. W katalogu zajęć dydaktycznych zaliczanych do pensum doprecyzowano, iż w jego skład wchodzi zajęcia wychowania fizycznego – obowiązkowego (§3 ust. 1 pkt l). Jako prace organizacyjne nie wliczane do pensum wskazano natomiast m.in. prowadzenie nieobowiązkowych zajęć wychowania fizycznego i sekcji sportowych.

Dowód: uchwała nr 1418 Senatu (...) we W. z dnia 25 czerwca 2014 r. w sprawie zasad ustalania zakresu obowiązków nauczycieli akademickich (...) we W., rodzajów zajęć dydaktycznych objętych zakresem tych obowiązków, w tym wymiaru zadań dydaktycznych dla poszczególnych stanowisk, zasad obliczania godzin dydaktycznych oraz zasad powierzania i rozliczania zajęć w godzinach ponadwymiarowych w roku akademickim 2014/2015 – k. 40-41.

W roku akademickim 2014/2015 powódka zrealizowała 560 godzin zajęć, w tym 120 godzin sekcji sportowych i 90 godzin zajęć nieobowiązkowych. Ponadto powódka w okresie od 20 października 2014 r. do 30 czerwca 2015 r. prowadziła zajęcia rekreacyjno-rehabilitacyjne dla pracowników, emerytów i rencistów Uczelni w ramach sekcji socjalnej, dwa razy w tygodniu, w poniedziałki i środy w godzinach 16:00-17:00. Zajęcia te zostały powierzone w ramach pensum dydaktycznego, a powódka miała otrzymać wynagrodzenie za ich prowadzenie. Pismem z dnia 25 lutego 2016 r. kierownik Studium Wychowania Fizycznego i Sportu zwrócił się z prośbą do kanclerza (...) we W. o akceptację wynagrodzenia za prowadzenie tych zajęć. Wynagrodzenie nie zostało jednak wypłacone.

Dowód:

- oświadczenie powódki z dnia 30 września 2015 r. - k. 43;
- rozliczenie godzin dydaktycznych w Studium Wychowania Fizycznego i Sportu – k. 42;
- wydruk ogłoszenia z dnia 17 października 2014 r. - k. 83;
- pismo kierownika Studium Wychowania Fizycznego i Sportu z dnia 2 lutego 2015 r. -k. 115;
- pismo kierownika Studium Wychowania Fizycznego i Sportu z dnia 25 lutego 2016 r. -k. 116;
- protokół kontroli Państwowej Inspekcji Pracy – k. 106-114;
- zeznania świadka M. K. – protokół elektroniczny rozprawy z dnia 12 czerwca 2018 r. i skrócony protokół pisemny – k. 123-124;
- przesłuchanie powódki - protokół elektroniczny rozprawy z dnia 11 września 2018 r. i skrócony protokół pisemny – k. 129-131.

Stawka za godzinę ponadwymiarową, odpowiadającą 45 minutom, dla starszego wykładowcy nieposiadającego stopnia naukowego wynosiła 39 zł.

Dowód: zarządzenie Rektora A. M. we W. z dnia 29 maja 2009 r. z załącznikiem nr 9 – tabelą stawek za godziny ponadwymiarowe dla nauczycieli akademickich – k. 44-45.

Rozliczenie godzin zajęć dydaktycznych nauczycieli akademickich zatrudnionych przez stronę pozwaną odbywa się po zakończeniu każdego roku akademickiego, tj. po 30 września. Nauczyciele składali oświadczenia o przepracowanych godzinach, które były podpisywane przez kierownika jednostki, a następnie sporządzane były rozliczenia zbiorcze pracowników. Rozliczenie powódki odbywało się w okolicach listopada-grudnia. Pracownicy otrzymywali wynagrodzenie za godziny ponadwymiarowe w zależności od tego, kiedy dana jednostka się rozliczyła, środki pieniężne były wypłacane nawet na początku następnego roku. W spornym okresie środki były rozliczane do końca stycznia.

Dowód: zeznania świadka A. K. – protokół elektroniczny rozprawy z dnia 12 czerwca 2018 r. i skrócony protokół pisemny – k. 122-123.

Godziny ponadwymiarowe były zlecane poszczególnym jednostkom przez dziekanaty, a następnie rozdzielane przez kierownika jednostki. W Studium Wychowania Fizycznego i Sportu odbywało się to zazwyczaj na pierwszym zebraniu. Pracownicy wyrażali zgodę na prowadzenie zajęć w godzinach ponadwymiarowych.

Dowód:

- zeznania świadka A. K. – protokół elektroniczny rozprawy z dnia 12 czerwca 2018 r. i skrócony protokół pisemny – k. 122-123;
- zeznania świadka M. K. – protokół elektroniczny rozprawy z dnia 12 czerwca 2018 r. i skrócony protokół pisemny – k. 123-124;
- zeznania świadka Z. W. – protokół elektroniczny rozprawy z dnia 12 czerwca 2018 r. i skrócony protokół pisemny – k. 124.

Zajęcia nieobowiązkowe wychowania fizycznego prowadzone były na rzecz studentów, których program studiów nie wymagał obowiązkowego zaliczenia przedmiotu wychowania fizycznego. Mieli oni możliwość udziału w zajęciach na podstawie dobrowolnego zobowiązania do uczestnictwa. Grupy zajęciowe obejmowały bloki koszykówki lub siatkówki, a nauczyciel miał obowiązek uczestnictwa i prowadzenia zajęć sportowych. Powódka w ich ramach prowadziła lekcję, w tym rozgrzewkę, sprawdzała obecność czy sędziowała.

Dowód:

- zeznania świadka Z. W. – protokół elektroniczny rozprawy z dnia 12 czerwca 2018 r. i skrócony protokół pisemny – k. 124;
- przesłuchanie powódki - protokół elektroniczny rozprawy z dnia 11 września 2018 r. i skrócony protokół pisemny – k. 129-131;

Sekcje sportowe były tworzone na zasadzie dobrowolności, studenci sami zgłaszali chęć uczestnictwa, a informacja o ich funkcjonowaniu dostępna była w sekretariacie, (...) i w internecie. Udział w tych zajęciach brali najlepsi studenci pod względem naukowym, sportowym i pracownicy uczelni, były to tzw. rozgrywki międzyuczelniane, wyłaniano reprezentację uczelni.

Dowód:

- zeznania świadka M. K. – protokół elektroniczny rozprawy z dnia 12 czerwca 2018 r. i skrócony protokół pisemny – k. 123-124;
- przesłuchanie powódki - protokół elektroniczny rozprawy z dnia 11 września 2018 r. i skrócony protokół pisemny – k. 129-131.

W ramach prac organizacyjnych nauczyciele wychowania fizycznego uczestniczyli w rozgrywkach międzyuczelnianych, przygotowywali rady dydaktyczne, dbali o obiekty sportowe, pełnili dyżury dydaktyczne dla studentów.

Dowód:

- zeznania świadka Z. W. – protokół elektroniczny rozprawy z dnia 12 czerwca 2018 r. i skrócony protokół pisemny – k. 124;
- przesłuchanie powódki - protokół elektroniczny rozprawy z dnia 11 września 2018 r. i skrócony protokół pisemny – k. 129-131.

Powódka złożyła pisemne oświadczenie, że w roku akademickim 2013/2014 zajęcia dydaktyczne w postaci zajęć nieobowiązkowych, gimnastyki korekcyjnej i sekcji sportowych (w tym ED) wykonywała w ramach czynności organizacyjnych na rzecz Uczelni, nie wynikających z obowiązującego pensum i otrzymała za nie wynagrodzenie w ramach umowy o pracę.

Dowód: oświadczenie powódki z dnia 16 maja 2016 r. - k. 46.

W dniu 31 maja 2016 r. powódka zgłosiła skargę dotyczącą niewypłacania wynagrodzenia za prowadzenie ponadwymiarowych zajęć dydaktycznych do Okręgowego Inspektoratu Pracy we W.. Pismem z dnia 15 lutego 2017 r. Państwowa Inspekcja Pracy poinformowała o zakończeniu czynności kontrolnych i skierowaniu do pracodawcy wystąpienia o niezwłocznie rozliczenie się z powódką z przepracowanych godzin.

Dowód:

- zgłoszenie powódki z dnia 31 maja 2016 r. - k. 71;
- pismo Państwowej Inspekcji Pracy z dnia 15 lutego 2017 r. - k. 72-76;
- protokół kontroli Państwowej Inspekcji Pracy – k. 106-114;
- wystąpienie Państwowej Inspekcji Pracy z dnia 15 lutego 2017 r. - k. 117.

Pismem z dnia 19 czerwca 2017 r. powódka wezwała stronę pozwaną do zapłaty wynagrodzenia za zaległe nadgodziny w latach 2013/2014 i 2014/2015 kwoty, która w dniu 20 kwietnia 2017 r. wynosiła 17 461,05 zł w terminie 14 dni pod rygorem wystąpienia na drogę postępowania sądowego. Strona pozwana pismem z dnia 3 lipca 2017 r. poinformowała powódkę, że uznała roszczenie o zapłatę za 210 godzin wypracowanych w roku akademickim 2014/2015 w kwocie 7 000 zł brutto. W odpowiedzi powódka zakwestionowała stawkę wynagrodzenia przyjętą przez stronę pozwaną, wskazując, że dla starszego wykładowcy wynosi ona 39 zł, co daje kwotę 8 190 zł. Strona pozwana pismem z dnia 8 sierpnia 2017 r. uznała należność na rzecz powódki w kwocie 8 190 zł brutto wynikającą z wykonanych w roku akademickim 2014/2015 godzin niezliczonych do pensum – zajęć nieobowiązkowych i sekcji sportowych w łącznej ilości 210 godzin. Ustosunkowując się do treści tego pisma powódka wskazała, że pominięto należne jej odsetki wynikające z nieterminowego wypłacenia należnych jej poborów wnosząc o ich naliczenie i doliczenie do wskazanej kwoty 8 190 zł brutto. Podała również swój numer konta bankowego. W dniu 26 września strona pozwana uiszczała na rzecz powódki uznaną kwotę netto, tj. 5 707,11 zł.

Dowód:

- I. pismo powódki z dnia 19 czerwca 2017 r. - k. 5;
- II. pismo strony pozwanej z dnia 3 lipca 2017 r. - k. 4;
- III. pismo powódki z dnia 19 lipca 2017 r. - k. 6;
- IV. pismo strony pozwanej z dnia 8 sierpnia 2017 r. - k. 7;
- V. pismo powódki z dnia 12 września 2017 r. - k. 8;
- VI. potwierdzenie transakcji z dnia 26 września 2017 r. – k. 47.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Powódka domagała się ostatecznie zasądzenia na jej rzecz od strony pozwanej wynagrodzenia za przepracowane godziny ponadwymiarowe w łącznej kwocie 12 636 zł brutto, na co składała się kwota 9 360 zł z tytułu przepracowania 240 godzin ponadwymiarowych w roku akademickim 2013/2014 (120 godzin zajęć nieobowiązkowych wychowania fizycznego i 120 godzin prowadzenia sekcji sportowej) oraz kwota 3 276 zł z tytułu przepracowania 84 godzin ponadwymiarowych w ramach prowadzenia sekcji socjalnej w roku akademickim 2014/2015. Ponadto powódka domagała się zasądzenia kwoty 997,38 zł tytułem odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 8 190 zł brutto uiszczonej przez stronę pozwaną w dniu 26 września 2017 r., stanowiącej zaległe wynagrodzenie za godziny ponadwymiarowe przepracowane w roku akademickim 2014/2015.

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd oparł się na treści dokumentów złożonych przez strony postępowania do akt sprawy, w szczególności uchwał Senatu strony pozwanej nr (...) i (...) w sprawie zasad ustalania zakresu obowiązków nauczycieli akademickich, rodzajów zajęć dydaktycznych objętych zakresem tych obowiązków, w tym wymiaru zadań dydaktycznych dla poszczególnych stanowisk, zasad obliczania godzin dydaktycznych oraz zasad powierzania i rozliczania zajęć w godzinach ponadwymiarowych, odpowiednio w latach 2013/2014 i 2014/2015. Sąd miał na uwadze również treść dokumentów dotyczących rozliczenia godzin w Studium Wychowania Fizycznego i Sportu, oświadczeń składanych przez powódkę w tym zakresie, a także przedłożonych przez stronę pozwaną w toku postępowania dowodów wypłaty powódce wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe, co do którego powództwo zostało następnie częściowo cofnięte, w szczególności na okoliczność daty jej dokonania, jak również korespondencji pomiędzy stronami przed wszczęciem postępowania sądowego. Treść tych dokumentów nie była kwestionowana przez strony postępowania oraz nie budziła wątpliwości Sądu co do ich autentyczności.

Podstawę ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie stanowiły również zeznania przesłuchanych w sprawie świadków – A. K. zajmującej się rozliczeniem nauczycieli akademickich zatrudnionych u strony pozwanej oraz byłych nauczycieli wychowania fizycznego – M. K. i Z. W.. Relacje tych osób dotyczące okoliczności związane z przyjętym przez stronę pozwaną sposobem i terminem rozliczania godzin ponadwymiarowych były ze sobą zbieżne i znajdowały potwierdzenie również w dowodach z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, a opisany przez nauczycielki akademickie sposób prowadzenia zajęć, w tym spornych godzin nieobowiązkowych i sekcji nie budził wątpliwości Sądu co do jego zgodności z rzeczywistym stanem faktycznym. Sąd wziął pod uwagę również treść przesłuchania powódki T. S. na okoliczności związane z prowadzeniem przez nią zajęć w Studium Wychowania Fizycznego i Sportu w latach akademickich 2013/2014 i 2014/2015 oraz sposobu rozliczania przepracowanych godzin ze stroną pozwaną, przy czym jej twierdzenia, jako zbieżne z treścią przesłuchanych w sprawie świadków, Sąd uznał za mogące stanowić podstawę ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie.

Sąd miał na uwadze również treść opinii biegłego sądowego z zakresu rachunkowości sporządzoną na okoliczność ustalenia wysokości hipotetycznego wynagrodzenia powódki za pracę w godzinach ponadwymiarowych w dwóch

wariantach – zgodnie z twierdzeniami powódki oraz zgodnie z dokumentacją przedstawioną przez stronę pozwaną i treścią uchwał senatu. Zdaniem Sądu obliczenia przeprowadzone przez biegłą nie budziły wątpliwości co do ich prawidłowości i zostały wyczerpująco uzasadnione, podobnie jak sposób obliczenia kwoty odsetek zgodnie z żądaniem powódki w treści opinii uzupełniającej.

Bezsporna w niniejszej sprawie była stawka wynagrodzenia za godzinę ponadwymiarową stanowiąca podstawę obliczeń kwoty dochodzonej pozwem, wynosząca 39 zł brutto dla stanowiska powódki (starszego wykładowcy nieposiadającego stopnia naukowego), a wynikająca z załącznika nr 9 do zarządzenia Rektora A. M. we W. z dnia 29 maja 2009 r.

Strona pozwana w pierwszej kolejności podnosiła zarzut przedawnienia roszczenia o wynagrodzenie za godziny ponadwymiarowe w roku akademickim 2013/2014 wskazując, iż było ono płatne do dnia 30 września 2014 r. Powódka wskazywała natomiast, iż rozliczenia dokonywane były przez stronę pozwaną w terminie późniejszym, do końca roku kalendarzowego, a zatem w jej ocenie data wymagalności roszczenia przypadała na 1 stycznia 2015 r.

Odnosząc się do tej kwestii należało wskazać, że zgodnie z treścią art. 291 § 1 k.p. roszczenia ze stosunku pracy ulegają przedawnieniu z upływem 3 lat od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Należało więc ustalić datę wymagalności roszczenia powódki dotyczącego wynagrodzenia za rok akademickiego 2013/2014.

Jak stanowił obowiązujący w spornym okresie § 6 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej (Dz. U. z 2013 r., poz. 1571), wynagrodzenie za pracę w godzinach ponadwymiarowych przyznaje się po dokonaniu rozliczenia godzin zajęć dydaktycznych ustalonych zgodnie z planem, raz w roku, po zakończeniu roku akademickiego, o ile rektor nie zarządzi rozliczania w krótszych okresach.

Bezsporny w rozpatrywanej sprawie był fakt, iż rok akademicki 2013/2014 kończył się w dniu 30 września 2014 r. W ocenie Sądu wbrew stanowisku strony pozwanej, treść powołanego przepisu nie pozwalała na przyjęcie, iż data zakończenia roku akademickiego stanowiła datę wymagalności roszczenia o wypłatę wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe. Wymagalność roszczenia definiowana jest jako stan, w którym wierzyciel ma prawną możliwość żądania zaspokojenia przysługującego mu roszczenia. Roszczenie jest zatem wymagalne wówczas, gdy wierzyciel może żądać jego spełnienia, a dłużnik zgodnie z treścią stosunku prawnego ma obowiązek je spełnić. Możliwość żądania zaspokojenia roszczenia jest to stan potencjalny o charakterze obiektywnym, którego początek następuje w chwili, w której wierzytelność zostaje uaktywniona. Początek stanu wymagalności zależy od charakteru wierzytelności. W przypadku wierzytelności terminowych (czyli tych, co do których treść stosunku prawnego określa termin spełnienia świadczenia) pokrywa się on z chwilą nadejścia terminu spełnienia świadczenia. W odniesieniu do wierzytelności bezterminowych (a więc tych, których termin spełnienia świadczenia nie jest określony), momentu wymagalności i terminu spełnienia świadczenia nie można utożsamiać, gdyż ten ostatni zostaje wyznaczony dopiero wskutek wezwania dłużnika w trybie art. 455 k.c. (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 kwietnia 2015 r., III PK 160/14).

W rozpatrywanej sprawie w dniu 30 września 2014 r. wierzytelność powódki nie była jeszcze skonkretyzowana co do jej wysokości, zatem strona pozwana nie miała jeszcze możliwości jej zaspokojenia. Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, dopiero po tym dniu następowała procedura rozliczenia godzin przeprowadzonych zajęć, polegająca na złożeniu przez powódkę oświadczenia w tym zakresie, potwierdzonego za zgodność z rocznym rozliczeniem przez kierownika Studium Wychowania Fizycznego i Sportu. Następnie rozliczenie było potwierdzane przez dziekana wydziału i przekazywane do Działu Spraw Studenckich strony pozwanej. Z zeznań pracownika strony pozwanej – starszego specjalisty ds. administracji A. K. wynikało, iż rozliczenie powódki odbywało się w okolicach listopada-grudnia, a wypłata dokonywana była wówczas do końca stycznia. Zgodnie z zeznaniami świadka M. K. wynagrodzenie wypłacane było do końca roku kalendarzowego, według świadka Z. W., wypłacane było w grudniu. Nadto jak wynika z dowodu wypłaty za godziny ponadwymiarowe za rok 2013/2014 wypłata ta nastąpiła w styczniu 2015 r. (k. 95, 96). Z powyższych względów zdaniem Sądu powódka wykazała, iż roszczenie o wynagrodzenie za godziny ponadwymiarowe nie stawało się wymagalne z dniem 30 września każdego roku akademickiego, lecz po

tej dacie było dopiero konkretyzowane w ramach wewnętrznego postępowania rozliczeniowego, które trwało do listopada-grudnia. W związku z tym w ocenie Sądu biorąc pod uwagę datę wniesienia pozwu w niniejszej sprawie, tj. 6 listopada 2017 r., roszczenie powódki dotyczące roku akademickiego 2013/2014 r. nie uległo przedawnieniu. Powódka wykazała bowiem, iż jej roszczenie uległo określeniu co do wysokości w listopadzie lub grudniu 2014 r., po dokonaniu rozliczenia przez stronę pozwaną i dopiero od tego momentu strona pozwana była obowiązana do jego spełnienia. Strona pozwana nie zaoferowała natomiast dowodu przeciwnego, iż w 2014 roku rozliczenie powódki zostało dokonane przed datą 8 listopada 2014 r. Wobec powyższego należało uznać, iż roszczenie powódki w tej części nie uległo przedawnieniu.

W dalszej kolejności należało wskazać, iż spór w niniejszej sprawie obejmował kwestię zapłatę wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe obejmujące prowadzenie przez powódkę zajęć nieobowiązkowych, sekcji sportowej oraz sekcji socjalnej. Zdaniem strony pozwanej czynności te nie stanowiły zajęć dydaktycznych ujętych w planach studiów, lecz stanowiły prace organizacyjne, za które nie przysługiwało wynagrodzenie.

Zgodnie z art. 130 ust. 1, 2 i 5 obowiązującej w spornym okresie ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r., poz. 572) czas pracy nauczyciela akademickiego jest określony zakresem jego obowiązków dydaktycznych, naukowych i organizacyjnych. Zasady ustalania zakresu obowiązków nauczycieli akademickich, rodzaje zajęć dydaktycznych objętych zakresem tych obowiązków, w tym wymiar zadań dydaktycznych dla poszczególnych stanowisk, oraz zasady obliczania godzin dydaktycznych określa senat. Szczegółowy zakres i wymiar obowiązków nauczyciela akademickiego ustala kierownik jednostki organizacyjnej określonej w statucie. W szczególnych przypadkach, uzasadnionych koniecznością realizacji programu kształcenia, nauczyciel akademicki może być obowiązany prowadzić zajęcia dydaktyczne w godzinach ponadwymiarowych, w rozmiarze nieprzekraczającym dla pracownika naukowo-dydaktycznego 1/4, a dla pracownika dydaktycznego 1/2 wymiaru obowiązków dydaktycznych, określonego zgodnie z art. 130 ust. 3 i Nauczycielowi akademickiemu, za jego zgodą, może być powierzony prowadzenie zajęć dydaktycznych w wymiarze przekraczającym liczbę godzin ponadwymiarowych określoną w ust. 1. Zasady oraz tryb powierzania tych zajęć określa senat (art. 131 ust 1 i 2).

Bezsporna w rozpatrywanej sprawie była okoliczność, iż w roku akademickim 2013/2014 powódka przeprowadziła 120 godzin zajęć nieobowiązkowych i 120 godzin w ramach sekcji sportowych.

Zgodnie z obowiązującą w tym roku akademickim uchwałą nr 1275 Senatu (...) we W. z dnia 24 kwietnia 2013 r. czas pracy nauczyciela akademickiego określany był zakresem jego obowiązków dydaktycznych, naukowych i organizacyjnych (§ 1). Zakresem obowiązków nauczycieli akademickich objęte było prowadzenie zajęć dydaktycznych ujętych w planach studiów dla poszczególnych kierunków, form i poziomów studiów, zaliczanych do pensum w formie wykładów, ćwiczeń, seminariów, zajęć praktycznych, lektoratów, zajęć wychowania fizycznego, zajęć fakultatywnych. Do zakresu obowiązków należały również prace organizacyjne, nie wliczane do pensum, np. wykonywanie innych prac związanych z procesem dydaktycznym, takich jak konsultacje, hospitacje, dyżury dydaktyczne, przeprowadzanie kolokwiów, sprawdzianów, opracowywanie sylabusów lub recenzowanie prac magisterskich i licencjackich, samokształcenie i podnoszenie kwalifikacji zawodowych.

Wskazać należy, iż uchwała obowiązująca w kolejnym roku akademickim, tj. uchwała nr 1418 Senatu (...) we W. z dnia 25 czerwca 2014 r. do katalogu prac organizacyjnych niewliczanych do pensum dodała prowadzenie zajęć nieobowiązkowych wychowania fizycznego i sekcji sportowych (§ 3 ust. 3 a). Jednakże w zakresie żądania powódki wynagrodzenia za tego rodzaju zajęcia w roku akademickim 2013/2014 zastrzeżenie takie nie było wprost wymienione w treści uchwały. Rozstrzygnięcia wymagała więc kwestia charakteru tych zajęć i związanego z tym zaliczenia ich do zajęć dydaktycznych bądź prac organizacyjnych związanych z procesem dydaktycznym, albowiem nieobowiązkowe zajęcia wychowania fizycznego i sekcje sportowe nie podlegały wprost zaliczeniu do jednej z tych kategorii w świetle treści uchwały nr 1275.

Zdaniem Sądu w rozpatrywanej sprawie powódka wykazała, iż prowadzone przez nią nieobowiązkowe zajęcia wychowania fizycznego w roku akademickim 2013/2014 w wymiarze 120 godzin miały charakter nieróżniący się

w zasadzie od zajęć wychowania fizycznego odbywanych obowiązkowo. Należało wskazać, iż zajęcia te prowadzone były na rzecz studentów, których program studiów nie wymagał obowiązkowego zaliczenia przedmiotu wychowania fizycznego, jednak zgodnie z określonym w art. 13 ust 1 pkt 7 p.u.s.w. do podstawowych zadań uczelni należało stwarzanie warunków do rozwoju kultury fizycznej studentów, a zatem mieli oni możliwość udziału w zajęciach na podstawie dobrowolnego zobowiązania do uczestnictwa. Jak wynika z przesłuchania powódki oraz zeznań świadków grupy zajęciowe obejmowały bloki koszykówki czy siatkówki, a nauczyciel miał obowiązek uczestnictwa i prowadzenia zajęć sportowych. Powódka w ich ramach prowadziła lekcję, w tym rozgrzewkę, sprawdzała obecność czy sędziowała. W ocenie Sądu powódka wykazała więc, że zajęcia nieobowiązkowe nie ograniczały się do prac organizacyjnych związanych z procesem dydaktycznym, co mogłoby się przejawiać w udostępnianiu studentom obiektów sportowych i nadzorowaniu wykonywanych przez nich samodzielnych ćwiczeń, lecz polegały na aktywnym prowadzeniu gier sportowych i przebiegały podobnie jak zajęcia obowiązkowe. Należało również podkreślić, iż obowiązująca wówczas uchwała nie odróżniała zajęć wychowania fizycznego o charakterze obowiązkowym od nieobowiązkowych, które to wyróżnienie wprowadzono dopiero w kolejnym roku akademickim. Z tych względów w ocenie Sądu z uwagi na czynności wykonywane przez powódkę w toku tych zajęć, należało uznać, iż nie miały one charakteru prac organizacyjnych lecz odpowiadały zajęciom dydaktycznym. Powództwo w części dotyczącej 120 godzin ponadwymiarowych za rok akademicki 2013/2014 związanych z prowadzeniem zajęć nieobowiązkowych wychowania fizycznego w ocenie Sądu zasługiwało więc na uwzględnienie. Z uwagi na obowiązującą stawkę w kwocie 39 zł brutto, powódce należała się z tego tytułu kwota 4 680 zł brutto (39 zł x 120h).

Odnosząc się natomiast do kwestii wynagrodzenia za 120 godzin ponadwymiarowych w ramach prowadzenia sekcji sportowej koszykówki kobiet w tym samym roku akademickim, należało wskazać, iż jak wynika z zeznań M. K. sekcje sportowe były tworzone na zasadzie dobrowolności, studenci sami zgłaszali chęć uczestnictwa, a informacja o ich funkcjonowaniu dostępna była w sekretariacie, (...) i w internecie. Z przesłuchania powódki wynika natomiast, iż udział w tych zajęciach brali najlepsi studenci pod względem naukowym, sportowym i pracownicy uczelni, były to tzw. rozgrywki międzyuczelniane, wyłaniano reprezentację uczelni. Zdaniem Sądu w świetle powyższych okoliczności zajęcia te nie miały charakteru ściśle dydaktycznego, a związane były raczej z dobrowolną dodatkową aktywnością osób uzdolnionych w danej dyscyplinie, stanowiącą przygotowanie do rozgrywek sportowych. Z uwagi na wskazaną wyżej treść przesłuchania powódki, w ocenie Sądu jej działalność w ramach prowadzenia sekcji sportowej należało zaliczyć do prac jedynie mających związek z procesem dydaktycznym, a więc prac organizacyjnych, niewliczanych do pensum, niż do prowadzenia zajęć o charakterze dydaktycznym, do których zaliczały się zajęcia wychowania fizycznego. Powódka nie wykazała bowiem jakie czynności konkretnie były przez nią podejmowane w ramach sekcji sportowej, ani tego iż mieściły się one w działalności dydaktycznej. W tym zakresie powództwo podlegało więc oddaleniu.

W dalszej kolejności należało rozważyć zasadność roszczenia powódki o wynagrodzenie za godziny ponadwymiarowe w kolejnym roku akademickim, tj. (...), obejmujące 84 godziny prowadzenia zajęć sekcji socjalnej – zajęć rekreacyjno-rehabilitacyjnych na rzecz emerytów i rencistów - byłych pracowników (...) we W..

W rozpatrywanym okresie obowiązywała uchwała nr 1418 Senatu (...) we W. z dnia 25 czerwca 2014 r., w której wprost wymieniono prowadzenie nieobowiązkowych zajęć wychowania fizycznego i sekcji sportowych jako prace organizacyjne, nie wliczane do pensum. W treści uchwały nie ujęto jednak w sposób jednoznaczny spornych zajęć rekreacyjno-rehabilitacyjnych. Zdaniem Sądu powódka wykazała, iż prowadziła takie zajęcia w roku akademickim 2014/2015 dwa razy w tygodniu, co potwierdzają zeznania świadka Z. W., pismo kierownika Studium Wychowania Fizycznego i Sportu z dnia 3 lutego 2015 r., z którego wynika, iż zajęcia prowadzone przez powódkę odbywały się w poniedziałki i środy w godz. 16:00-17:00 oraz wydruk ogłoszenia z dnia 17 października 2014 r. wskazujący, iż zajęcia te odbywały się w okresie od 20 października 2014 r. do 30 czerwca 2015 r. Odnosząc się do żądania powódki w zakresie 84 godzin, wskazać należy, że zgodnie z tabelą stawek (k. 45) godzina obliczeniowa odpowiada 45 minutom, natomiast zajęcia trwały jednorazowo 60 min, czyli 1,3 godziny obliczeniowej. Przyjmując więc że zajęcia odbywały się w okresie od 20 października 2014 r. do 30 czerwca 2015 r., tj. przez 36,5 tygodnia, dwa razy w tygodniu, tj. w wymiarze 2,6 godzin tygodniowo, daje to sumę ok. 95 godzin. Przy uwzględnieniu potencjalnych dni wolnych od

zajęć, tj. np. 24.12.2014 r., żądana przez powódkę suma 84 godzin zajęć znajdowała uzasadnienie. Ponadto w świetle przedłożonych przez powódkę dokumentów sporządzonych przez kierownika Studium Wychowania Fizycznego i Sportu, jak również pisma Państwowej Inspekcji Pracy należało uznać, iż wykazała ona, że zajęcia te miały być prowadzone za wynagrodzeniem. Z dokumentów tych wynikało bowiem, iż strony poczyniły ustalenia, że godziny te miały być rozliczone w ramach pensum, a po zakończeniu zajęć kierownik zwracał się o akceptację wynagrodzenia do strony pozwanej, która jednak nie dokonała wypłaty. Oceniając charakter tych zajęć należało również dodać, że nie można było uznać, iż stanowiły one prace organizacyjne, albowiem pomimo tego, iż nie były realizowane na rzecz studentów, wymagały one od powódki czynności dydaktycznych, w przypadku nauczyciela wychowania fizycznego rozumianych jako instruktaż wykonywania ćwiczeń rekreacyjno-rehabilitacyjnych i kontrola nad prawidłowością ich wykonywania przez uczestników. Z tych względów, mając na uwadze również fakt, iż strony umówiły się na odpłatność tych zajęć, powództwo w tej części zasługiwało na uwzględnienie, tj. w kwocie 3 276 zł (84 godziny x 39 zł).

Odnosząc się do żądania odsetek od uwzględnionych kwot wynagrodzenia za godziny ponadnormatywne, należało wskazać, że zgodnie z przeprowadzonymi wyżej rozważaniami rozliczenie należności powódki za te godziny odbywało się w listopadzie bądź grudniu danego roku akademickiego. Dlatego zdaniem Sądu wskazywana przez powódkę data początkowa naliczania odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia określona na 1 stycznia następnego roku kalendarzowego, zasługiwała na uwzględnienie. Powódka wykazała bowiem, iż w tej dacie co do zasady winno być już dokonane rozliczenie przez stronę pozwaną przepracowanych przez nią godzin.

Na uwzględnienie zasługiwało ponadto roszczenie w zakresie skapitalizowanych odsetek za opóźnienie w spełnieniu przez stronę pozwaną świadczenia w kwocie 8 190 zł brutto. Znajdowało ono podstawę w treści art. 481 § 1 k.p.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. W niniejszej sprawie na skutek uznania przez stronę pozwaną przed wytoczeniem powództwa roszczenia w zakresie 210 godzin za rok akademicki 2014/2015, strona pozwana uiściła na rzecz powódki w dniu 26 września 2017 r. kwotę odpowiadającą wynagrodzeniu netto za te godziny, bez żądanych przez powódkę odsetek za opóźnienie. Jak wyżej wskazano, w zakresie rozliczeń między stronami należało przyjąć, iż roszczenie było już wymagalne we wskazywanym przez powódkę dniu 1 stycznia 2016 r., zatem strona pozwana pozostawała w opóźnieniu począwszy od tego dnia do 26 września 2017 r. Sąd uwzględnił przy tym kwotę obliczoną przez powódkę, a nie z uzupełniającej opinii biegłego sądowego. Należało podkreślić, iż zgodnie z art. 115 k.c. w brzmieniu sprzed 1 stycznia 2017 r. jeżeli koniec terminu do wykonania czynności przypada na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy, termin upływa następnego dnia, który nie jest dniem wolnym od pracy. W niniejszej sprawie ostatnim dniem terminu do spełnienia świadczenia był zgodnie z twierdzeniami powódki 31 grudnia 2015 r., tj. czwartek, który nie był dniem wolnym od pracy, zatem od dnia 1 stycznia 2016 r. pozostawała już w opóźnieniu. Stąd roszczenie w tym zakresie podlegało uwzględnieniu w całości, tj. co do kwoty 997 38 zł.

Mając na uwadze powyższe w punkcie I sentencji wyroku Sąd uwzględnił powództwo co do kwoty 8 953,38 zł, z ustawowymi odsetkami od kwoty 4680 zł od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty i od kwot 3276 zł i 997,38 zł od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty.

W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu, o czym Sąd orzekł w pkt II wyroku.

W punkcie III na podstawie art. 355 k.p.c. umorzono postępowanie w zakresie, w którym powódka cofnęła powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu znajdowało oparcie w treści art. 102 k.p.c., zgodnie z którym w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. W niniejszej sprawie porównując wysokość pierwotnego żądania z zasądzoną kwotą, żądania powódki w większej części nie zostały uwzględnione, z uwagi również na częściowe cofnięcie powództwa, jednakże powódka wniosła pozew nie będąc pierwotnie reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, a jej

roszczenia nie okazały się całkowicie bezzasadne. Dlatego też Sąd zniósł wzajemnie koszty zastępstwa procesowego stron w pkt IV wyroku.

Orzeczenie o kosztach sądowych zostało oparte o treść art. 113 ustawy o kosztach sądowych w zw. z art. 102 kpc.